

Úspešný víkend

VÝHERCOVIA POĽOVAČKY V MAĎARSKU

Aby bola poľovačka úspešná a nezabudnuteľná, aj tento rok sme ju naplánovali na obdobie ruje srnčej zveri. V piatok 29. júla smerujeme na východ Maďarska do Szeghalomu v okrese Békéscsaba. Žiaľ, cestou sa dozvedáme, že plánované ubytovanie na chate padlo a musíme ísť do hotela. Škoda, predsa len to bude iné...

Ani jeden pre nás

Na dohodnutom mieste sa stretávame s výhercami. Prišli všetci – Šani a Tomáš, Kamil i Jano, ktorí zobrali aj svojich kamarátov Martina a Mareka. Plán na piatok je jasný: Keďže sa poľovačka uskutoční v dvoch združeníach, rozdelíme sa na skupiny. V prvej bude Šani so sprievodcom Zsoltim a Jano s Marekom, ktorých bude sprevádzať Bandy bácsi. Všetci pôjdu do revíru PZ Kistül-Mágori Földtulajdonosi Közösség. My ostatní – Tomáš, Kamil,

Už po druhýkrát sme v redakcii vyžrebovali čitateľov, ktorí v našej súťaži vyhrali odstrel srnca v Maďarsku.

Martin a ja – skúsime šťastie v PZ Szeghalmi Töviseki VT s jedným sprievodcom, mojím kamarátom Lajosom.

Nasadli sme do áut a vyrazili na prvú vychádzku. Bolo zamračené, ale našťastie nepršalo. Po niekoľkých kilometroch sme zastavili. Lajos párkrát zapískal na vábničke, no márne. Pohli sme sa ďalej. Sprava lemovali cestu slnečnice, naľavo bol pás kríkov a stromov. Odrazu Lajos zbadal na ceste srnca. Bol od nás asi 500 až 700 metrov. Vystúpili sme a kráčali za ním pomedzi slnečnice. Lajos stále písal. Vo vzdialenosti asi 200 metrov sme zastali, aby sme srnca mohli posúdiť. Medzitým Lajos znova párkrát zavábil. A zrazu,

z ničoho nič kus vybehol a zamieril k nám. Približne 50 metrov od nás ostal stáť. Bol to srnec III. vekovej triedy, šestorák, s hmotnosťou parožia okolo 320 gramov. Kamil sa pripravil a Lajos mu dal pokyn, že vo vhodnej chvíli môže strieľať. Kamil mal príležitosť, no nevystrelil, lebo mu vo výhlade prekážali slnečnice. Srnec nás zbadal a odbehol. Vrátili sme sa teda do auta a pokračovali ďalej. Po 10 minútach jazdy Lajos povedal, že vie o inom srncovi, ktorého sa pokúsi privábiť. Odišiel pešo s Kamilom a Martinom. Po štvrt hodinke sa vrátili. Privábili síce krásneho šestoráka, no bol primladý. Odhadli ho na trojročného chovného srnca. Viditeľnosť

Bol to srnec III. vekovej triedy, šestorák, s hmotnosťou parožia okolo 320 gramov.

Po úspešnej poľovačke nemohla chýbať spoločná fotografia.

z kroka na krok posúvali a pozorovali okolie,“ opisuje priebeh úspešného lovu Jano. „Najskôr nám prebehol cez cestu srnec, ale letel ako blesk, ani sme ho nestačili posúdiť. Ďalší srnec v d'ateline nás dostal do nosa a odbehol tiež. Asi o polhodinu sme zbadali na kraji obilia, približne 80 metrov pred nami kus srnčej zveri. Po dôkladnom obhliadnutí sme zistili, že je to srnec s jedným parožkom. Dostal som pokyn strieľať. Po rane z Winch .243 zostal srnec v ohni. Vzdali sme mu poslednú poctu, odľahčili ho a po vyvrhnutí sme ho odniesli do auta. Dážď sa medzitým zmenil na lejak, no keďže bolo len niečo po 19. hodine, presunuli sme sa na iné miesto – do krytého posedu,

ktorý nás ochráni pred lejakom. Asi po trištvrte hodine sa na okraji topoľového lesa ukázala srna. Po niekoľkých minútach vyšiel za ňou srnec. Obhliadli sme ho a sprievodca dal pokyn k strelbe. Po rane na nejakých 140 metrov srnec značil zásah na komoru, rozbehol sa smerom dohora na hrádzu a asi po 10 metroch ostal stať. Sprievodca kázal streliť ešte jednu ranu. Srnec zbehol do lesa. Keďže medzičasom sa úplne zotmelo a tráva v lese siahala po pás, po obhliadnutí nástreľu sprievodca rozhodol, že pôjdeme po psa. Doviezli sme nemeckého krátkosrstého stavača a jagdteriéra. Po vypustení na mieste nástreľu psy behom minúty srnca našli. S dvomi zásahmi na nízku komo-

Sprievodca Bandy bácsi a spokojný Jano s prvým úlovkom.

už bola zlá, tak sme sa vrátili do hotela. Cestou sme ešte videli pár srncov, ale ani jeden nebol pre nás. Po návrate sme sa dozvedeli, že Jano so sprievodcom Bandy bácsim mali skvelý deň – strelili dva srnce.

Dva kusy za tri hodiny

„Auto sme odstavili na okraji d'atelinového poľa, z druhej strany bolo obilie. Začalo pršať. Po rozbahnenej poľnej ceste sme sa

ru ležal v tráve, tri metre od okraja lesa a asi 15 metrov od nástreľu. Bol to starý šestorák s bielymi a ostrými výsadami a s výškou parožkov okolo 23 centimetrov, bez perlenia. Takto som v priebehu necelých troch hodín ulovil dva srnce.“

Dôvod na oslavu

V sobotu ráno sme plánovali ďalšiu vychádzku, no nebolo z nej nič. Tak pršalo, že nemalo význam ísť do revíru. Popoludní konečne dážď ustal. Keď prišli sprievodcovia, Jano ostal v hoteli, Šani išiel so Zsoltim, Kamil a Martin s Lajosom, ja a Tomáš s Gyulom.

S Tomášom sme videli pár srncov, žiadny však nebol v takej vzdialenosti, aby sa dalo vystreliť. Po pár hodinách sme zamierili do malého lesíka. Odrazu sme začuli, ako niečo zašuchotalo a zmizlo v kríkoch. Po ďalších 300 metroch odskočil z cesty srnec. Gyula sa ho pokúsil privábiť, no srnec nereagoval. Vynoril sa však iný kus a bežal priamo na nás. Tomáš sa pripravil a keď asi na 80 metrov srnec zastal a ukázal lopatku, zaznela rana. Srnec značil zásah a skočil do lesíka. Ani ho nebolo treba dohľadávať. Našli sme ho hneď. Starý šestorák ležal pred nami. Po odovzdaní záloмку sme sa vybrali vyhľadať ďalšieho, tentoraz neúspešne.

Po návrate do hotela bolo vesele. Dozvedeli sme sa, že Kamil strelil svojho prvého srnca, a to vďaka nášmu časopisu! Aj Šani bol úspešný, takže sme celú noc oslavovali a rozprávali sa o svojich zážitkoch.

Poľovnícka horúčka

Aj Kamil po telefonáte z redakcie a spresnení informácií netrpezlivo čakal, kedy príde piatok – deň odchodu. „S mojím kamarátom Martinom a druhým výhercom Tomášom sme sa teda vybrali do Maďarska,“ spomína. „Vyše 450-kilometrovú cestu sme si krátili rozprávaním poľovníckych zážitkov. Sledovali sme okolitú prírodu, no chýbali nám hory a lesy. Celá krajina nám pripadala ako veľká zvlnená step s občasnými lesíkmi. Presne taký bol aj revír, v ktorom sme poľovali... Pred ho-

„Pomaly a opatrne som sa presunul pred náš sprievod, aby som mal istotu pri streľbe. Zaujal som pozíciu a sprievodca znova zavábil.“

telom sme sa zoznámili s ostatnými účastníkmi a so sprievodcami. Oproti mne začiatovníkovi to boli ostrieľaní poľovníci, od ktorých som sa mnohému priučil.

Hneď v piatok podvečer sme vyrazili do revíru. Asi po 20 minútach sme zahliadli prvého srnca. Vystúpili sme z auta a prechádzali cez slnečnicové lány. Po inštrukciách nášho sprievodcu sme zastali a pričupení pozorovali jeho umenie pri vábení srnca. Srnec, ktorému sme nadbiehali, sa nám stratil z dohľadu. Očakávali sme ho v smere, kde zmizol, no od chrčta k nám pribehol druhý kus, a to na 60 metrov. Rozprúdila sa mi krv, zvýšil tep, rozbúšilo srdce. Skrátka, mal som poľovnícku horúčku. Potom sprievodca naznačil, že srnec je môj, mal vek aj gramáž (cca 320 gramov) na môj odstrel. Pomaly a opatrne som sa presunul pred náš sprievod, aby som mal bezpečie a istotu pri

streľbe. Keď som si kľakol a zaujal pozíciu, sprievodca zastavil srnca ďalším vábením. Ten zapózoval a vtedy sa ukázala jeho veľkosť! Svoju trofej nám predviedol ako model na môle. Ach, tá krása! Bol to výradový kus, šestorák, na jednej vetve mal hornú vidlu vo vodorovnej polohe. Moja neskúsenosť spôsobila, že som nevedel zaujať správnu polohu. Kľáčiac na kolene som ho dobre nevidel, zavadzali mi slnečnice. Preto som sa rozhodol pre streľbu v stoji. Nedokázal som však udržať hlavu v pokoji. Sprievodca Lajos podišiel predo mňa. Oprel som si zbraň o jeho plece, no tým sme srnca vyplašili a v behu som ako začiatovník nemal šancu. Zahanbený som tam stál, smutne pozeral a čakal pohrdavé reči typu „Keby som tam bol ja, nemá šancu!“, no nič také sa nestalo. Skôr naopak. Pochvala za rozvahu, a nie streľbu za každú cenu, pochopenie

Martin pasuje svojho kamaráta Kamila na lovca srncov.

pocitov pri love na prvého srnca a rozprávanie zážitkov ostatných i nášho sprievodcu ma upokojili. V ten deň sme navábili tri srnce, ale neboli súce na odstrel...

Sobotňajšia poľovačka sa nezačala dobre. O pol štvrtej ráno nám počasie nedovolilo ísť na vychádzku, no napokon sa nik nehneval, pretože sme celé doobedie a poobedie sedeli pri kávičke a náš kolektív sa viac zoznámil a utužil. Po tretej popoludní prestalo pršať a o hodinku sme vyrazili. Rozdelili sme sa na tri partie a po dohode sprievodcov sme sa vybrali na lov. Po polhodine chôdze mladým lesíkom sme sa učupili a sprievodca navábil môjho prvého srnca asi na 50 metrov. Strieľal som pomedzi stromy, mieril som mu na hrud'. Srnec po výstrele zostal v ohni. Bohyňa Diana mi ho dopriala. Poľovnícku triašku som dostal až potom. Stále som nedokázal uveriť, že ho mám. Úsmev môjho kolegu a sprievodcu bol väčší ako môj. Srncovi sme patrične prejavili úctu a šťastní sme ho odviezli na poľovnícke miesto. Ako to už

býva, s celou partiou sme v ten večer pri pohárikú prebrali to, čo sa cez deň udialo. Zhodli sme sa, že naši sprievodcovia nás prekvapili svojou precíznou prácou pri vábení, ako aj poznaním revíru a zveri. V nedeľu ráno sme mali slávnostný výrad, kde ma pasovali na lovca srncov a každý prispel svojou radou a blahoželaním.“

Vďaka za krásne zážitky

Víkend strávený v maďarských revíroch ocenil aj Tomáš. Hoci mal spočiatku obavy, keďže počasie nebolo práve vľúdne, napokon bol spokojný: „Našťastie už prvý večer nám bohyňa lovu dožičila dva srnce, ktoré ulovil Janči. Ďalší deň ráno lialo ako z krhly, takže von sa dalo ísť až poobede. Konečne sme sa dočkali druhej poľovačky. Natešení a vzrušení sme čakali na príchod sprievodcov. Napokon aj nám ostatným Diana dopriala srnce. Večer sme úspech oslávili šampanským a šťastní a unavení sme s dobrým pocitom

Aj keď nám počasie nevelmi žičilo, víkendový úlovok nás potešil.

zaľahli spať. V nedeľu sme odchádzali domov plní dojmov a zážitkov z krásnej prírody a z poľovačky na srnca v Maďarsku.“

Ďalší účastník Šani vyzdvihol prípravu a priebeh celého podujatia i kvalitu ubytovania. Ako povedal, poľovačka bola zorganizovaná vysoko profesionálne a v dobre zazverenom revíri. „K srncovi, ktorého zaplatil organizátor, si mohli účastníci prikúpiť, resp. priplatiť väčšieho srnca. Aj lovecký sprievod bol na vynikajúcej úrovni. Mali sme nevšedný zážitok z lovu srnca v rui. I napriek nepriazni počasia každý zo zúčastnených ulovil svojho srnca na druhú vychádzku. Sprievodcovia potvrdili svoje kvality pri vábení srncov i počas celého lovu. Pre našinca to bola obrovská skúsenosť – možnosť vyskúšať si lov v inom prostredí, na rovine, kde sa poľuje na väčšie vzdialenosti a iným spôsobom, aj s profesionálnym sprievodom. Na záver zostáva len povedať Lovu zdar! a ‚Lovu dák‘ redakcii aj celému organizačnému výboru.“

Poľovačka v Maďarsku sa teda nadmieru vydarila. Všetci sme sa spriatelili a naši výhercovia mali perfektný a férový prístup. Vďaka tomu sa skončila stopercentným úspechom. Radosť mal každý, ale asi najviac sa tešil práve Kamil. Jeho pocity pri pasovaní si vie predstaviť len poľovník. Veď prvý srnec ostáva navždy najkrajší a najvzácnejší. Ešte raz chcem poďakovať Zsoltimu a Bandy bácsimu zo združenia Kistúl-Mágori Földtulajdonosi Közösség, ako aj Lajosovi a Gyulovi zo združenia Szeghalmi Tövisekesi VT za krásne zážitky a za profesionálnu poľovačku na vysokej úrovni.

Text a fotografie: Tomáš Fekete

„Strieľal som pomedzi stromy, mieril som mu na hrud'. Srnec po výstrele zostal v ohni.“